

מ"ת 2303/14 - מדינת ישראל נגד ירון כהן (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 14-05-2303 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר)
תיק חיזוני: 6-41112-2014

בפני כב' השופט אבטל חן
מבקשים מדינת ישראל
נגד ירון כהן (עוצר)
משיבים

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות אiomים ונסיבות מחשידות בכוונת גנבה ופשע (שתי עבירות).

כתב האישום הוגש גם נגד שותפו של הנאשם למשעים, מר כפיר שנון, כאשר זה הנאשם גם בעבירה של החזקת סכין.

בהחלטה שניתנה ביום 14/5/12 בעניינו של מר שנון, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה בהतבס בין היתר על תקליטור שהוגש בבית המשפט, המתעד את שהתרחש בעבר האירוע, הודיעת המתלוון במשטרה, הודיעתו של מר שנון במשטרה, דוח עיקוב אחר הנאשם שבפני והודיעתו של השוטר בזאו בלן.

אני מפנה לנימוקי ההחלטה בתיק מ"ת 14-04-41964 הרלבנטיים גם למשיב שבפני ואצין לחובתו של הנאשם שבפני, כי בחר לשטוק בחקירה במשטרה, בנוגע לתיק הנדון.

בקצרה יאמר כי ההתרומות שנוצרה ושנוונה גם לגבי הנאשם שבפני היא שנוכחותו במקום לא הייתה ת邏ימה וניכר כי לא הגיע לרכוש מוצרים בקיוסק. הנאשם שוטט בקיוסק בתנועות עצביות ובתנועת גוף מאימת, כאשר מדי פעם פנה אל המתלוון ודיבר עמו בתנועות גוף היכולות להתרפרש כאוים.

כפי שקבעתי בהחלטה האמורה, אין לדעת מה תוכן הדברים שהושמעו לפני המתלוון, אך ניתן לקבוע כי מדובר בהתנהגות היכולת לעורר מורת אצל אדם מן היישוב בנסיבות העניין, עם זאת מהתרומות מהתקליטור, ספק בעיני כי התנהגותו של הנאשם שבפני מקופה עבירה של איומים, שכן הלה היא כי לצורך הרשעה בעבירות איומים, צריך האיום

להיות רציני, ממשי ו konkreti, על מנת שישתכלל לעבירות איומים, דבר שאין עולה מהתקליטור ומהודעתו של המתלון.

באשר לעבירות שענין נסיבות מחשידות בכוונת גניבה או פשע והן באשר לעבירות האיומים קבעתי כי חומר הראיות שהוצע בכללו, אינם בעוצמה גבוהה מאד.

בנסיבות העניין, אני קובע איפא קיומן של ראיות לכואורה נגד המשיב שבפני, אם כי קיימת חולשה בראיות.

הצגת חומר חסוי לעיונו של בית המשפט

בדיוון שהתקיים בפני ביום 14/5/11 עטרה המבקשת להגשת חומר חסוי וזאת לצורך ביסוס עילית מעוצר שעוניינה מסוכנותו של המשיב. לתרמיה בבקשתה, הפנתה המבקשת לפסיקת בית המשפט העליון.

מנגד, טען ב"כ המשיב כי אין להסתמך על הפסיקה שהוגשה מטעם המבקשת, שכן אין מדובר בהחלטות שניתנו על ידי דין ייחיד ואין מהוות הלכה מחייבת.

לאחר עיון בפסקה הנוגגת ראייתי לקבוע לאשר הגשת חומר חסוי לעיונו של בית המשפט, לצורך בוחינת עילית המ██וכנות נגד המשיב, וזאת מהנימוקים הבאים:

בשלב בו אנו מצאים, קרי, בבקשת מעוצר עד תום ההליכים, המוגש בד בבד עם הגשת כתב האישום, עומדת למשיב הזכות לעין ולהעתיק בחומר החקירה, מכוח סעיף 74 לחס"פ.

בשלב זה, חומר הראיות באמצעות מבקשת התביעה להוכיח את עובדות כתב האישום, מוגש לבית המשפט במלואו, חשוף בפני הנאשם, ועליו סומכים הצדדים טענותיהם.

עם זאת, בהתאם להלכה הפסוקה, בשלב הבקשת מעוצר עד תום ההליכים אין מניעה לגישת בית המשפט חומר חסוי, ובלבך שמטרתו הוכחת עילית מעוצר.

בעניין זה אני מפנה לפסיקתו של כב' השופט י' קדמי בספרו "על סדר הדין בפליליים חלק א' הליכים שלפני משפט א', עמוד 254:

"אין מניעה להגיש גם בשלב זה חומר חסוי; ובלבך שמדובר במידע רלוונטי למעוצר, שאינם קשור במישרין להוכחת האשמה"

בנוסף, בבש"פ 2875/01 *אiad מוגרבי נגד מדינת ישראל*, שניתן במוותב תלתא, אשר דין בערר על החלטה לעין

בחומר חסוי בדין בבקשת מעוצר עד תום ההליכים, אישר בית המשפט את החלטת בית המשפט המוחזק לעין בחומר חסוי. וכך נפסק:

"השאלה אם ניתן להגיש חומר חסוי לעינו של בית-המשפט בשלב שלאחר הגשת כתב-אישום, בעת שנדונה שאלת המעוצר עד תום ההליכים, כבר נדונה בפסקתו של בית משפט זה אך לא זכתה למענה אחד. בש"פ 597/93 מדינת ישראל נ' אבוטבול [1], בעמ' 344 קבע השופט בר, כי:

"אמנם אין התביעה רשאית להגיש לשופט, לאחר הגשת כתב האישום, חומר לעינו הבלעדי (אלא במסגרת דין בתוקפו של צו חסין חתום על-ידי שר), כאשר חומר זה מתיחס במישרין לUberiorot המוחסנות לנאים. אולם אין כלל זה תופס ביחס למידע שהוא רלוונטי לעניין מערכיו הנמשך של הנאשם ואשר אינו קשור במישרין להוכחת העבירות עצמן... מובן שהחליטו לעין בחומר חסוי כאמור ובקבועו את משקלו הראיתי ייח בדת המשפט בחשבון, שלא ניתן אפשרות לנאים ולבא-כוcho להתייחס למידע זה...".

גם בפסקיות מאוחרות יותר, נהגו בתי המשפט לאשר עיון בחומר חסוי בשלב הבקשת מעוצר עד תום ההליכים ככל זהה נדרש לשם בוחנת קיומה של עילית מעוצר.

בש"פ 6552/05 עבידאת נגד מדינת ישראל, מפי כב' השופטת א' פרוקצ'יה, נפסק:

"דברי ב"כ המדינה בבקשת להציג חומר חסוי לעין עלית מעוצר בגין מסוכנות העוררים. באCY כח העוררים התנגדו להגשת חומר זה. החלטתי לקבל את החומר החסוי לעין בהקשר להיבט עילות המעוצר בלבד, לאור הלהקה פסוקה מן העבר אשר הכירה בפרקטיקה זו, כל עוד היא מוגבלת לעילות מעוצר להבדיל מאשר לביסוס העבירות נשוא כתב האישום, לגופן. החומר החסוי התקבל כאמור תוך מודעות לכלל לפיו ערכו הראיתי מושפע מן העובדה כי לצד שכננד לא ניתן האפשרות לעין בו ולהתייחס אליו"

וכן בש"פ 1046/10 חדלט חטיבת נ' מדינת ישראל, אף הוא מפי כב' השופטת א' פרוקצ'יה:

"מעבר לכך, יש לזכור כי אנו עוסקים בהליך מעוצר עד תום ההליכים. בהקשר זה, חומר מודיעיני עשוי לשמש לצורך הערכת עילות המעוצר בלבד, ולא כנדרך ראייתי מהותי הנוגע למידת מעורבות הנאשם בעבירות המוחסנות לו"

בש"פ 5561/12 מדינת ישראל נגד אריה שירזי, שניתן ביום 31/7/12 אשר דן בין היתר בשאלת, האם ניתן להגיש לבית המשפט חומר חסוי לצורך בסיס עילית מעוצר בגין שימוש הלים או מסוכנות:

"באישור העקרוני, לאחר הגשת כתב האישום ניתן להגיש לעין השופט ראיות חסויות במהלך המשפט רק אם הן מוגנות על ידי תעודה חישונית. זאת על פי ההסדר הקבוע בסעיפים 44-46 לפקודת הראיות.ברי כי מסלול זה איננו רלבנטי לעניינינו, שכן לא הוצאה תעודה חישונית שכזו, ועטפנין בבקשת מעוצר ולא בשמייעת ראיות. ברם, לצד המסלול שמתווה פקודת הראיות, נקבע בפסקה כי ניתן להגיש חומר חסוי במסגרת בקשה למעוצר

אם המידע הכלול בו רלוונטי רק לעניין מעצרו של הנאשם, ואינו קשור במישרין להוכחת העבירות עצמן... מבחינה אנאליטית, מסקנה זו אפשרית כי החומר החסוי לא נועד לחזק את האישומים גופם. לו כך היה המצב - היה על המדינה להגיש תעודה חיסינית. אולם המטרה היא לבסס את עילת המעצר.

כבר השופט הנדל מוסיף וمبיא נימוק נוסף לקביעתו כי אין מניעה להגשת חומר חסוי לצורך ביסוס עילות המעצר הנידונה:

"**סיבה נוספת היא שלא נדרש ראיותلقואורה להוכחת האשמה, אלא די בקיומו של "יסודות סביר לחשש", קלשון החוק. מבחן זה מוריד את הרף הראיתי, ומרחיב את החומר הגלוי ולהלא-גלוי שהינו קביל בכך לבסס עילת מעצר.**"

דברים אלו נכונים גם לענייננו. לשם הוכחת מסוכנותו של המשיב די ב"יסוד סביר לחשש" שהנאשם יסקן בטחונו של אדם או את בטחון הציבור. מדובר ברף ראייתי נמוך מ"ראיותلقואורה", לעניין המסוכנות, ולפיכך, הינואפשר גם הסתמכות על חומר ראיות חסוי, תוך התייחסות זהירה אל החומר, כמתחייב מהעובדה שלא נחשף בפני הצד השני.

לאור הנימוקים שהובאו, קבועי קיומן של ראיותلقואורה, ואפשר להגיש את החומר החסוי לעיונו של בית המשפט, לצורך בחינת עילת מעצר הנגזרת מממסוכנותו של המשיב, כמפורט לעיל ידי המבקרשת.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 Mai 2014, בהעדר הצדדים.